

[Jens Thoft]

Jeg takker den socialdemokratiske ordfører, fru Pia Gjellerup, for en meget positiv modtagelse af forslaget, og jeg konstaterer, at med de åbninger, som jeg mener at kunne se hos hr. Kofod-Svendsen fra Kristeligt Folkeparti og fru Bente Juncker fra CD, kan jeg tælle et flertal for dette forslag.

Og det er sådan set heller ikke så underligt, for formålet med § 5 C – det kan man så være enig eller uenig i – nemlig at gøre obligationsrenter til et gult felt, var jo godt nok, men når man så afskaffer det edb-system, som gør det til et gult felt, er det lidt fjollet at lade hullet stå.

Ministeren hængte sig noget i det citat fra Advokatrådets henvendelse, som jeg har anført, og ministeren glemte i øvrigt min fortsættelse, for deraf fremgår det jo, at Advokatrådet alligevel foreslog, at man lagde et loft over, hvor mange vedhængende renter man kunne købe, hvilket jeg synes var en udmærket idé. Var et sådant loft blevet lagt på det tidspunkt, hvor vi vedtog den ændring af ligningsloven, så ville SF ikke have følt noget behov for at komme med dette lovforslag.

Jeg er sådan set enig i – ministeren skal jo have ret, når han har det – at reglerne, som de er, hvor især småsparere med små obligationsbeholdninger ikke kan fratække vedhængende renter i købsåret, godt kan forekomme almindelige mennesker at være noget underlige. At de vedhængende renter først kan modregnes, når obligationsrenteindtægten forfalder første gang, kan godt forekomme folk noget besynderligt, og det kan også godt ske, at folk af den grund faktisk kommer til at snyde sig selv, fordi man året efter har glemt, at der var en lille vedhængende rente, der kunne modregnes.

Derfor er jeg sådan set ikke helt uenig med ministeren i, at det kan være praktisk, at de vedhængende renter kan fratækkes med det samme, men forudsætningen må så være, at man lægger et loft, sådan at alle småsparerne er ude af systemet, og sådan at man undgår de spekulationsmuligheder, der er.

Ministeren burde jo i virkeligheden have takket SF, fordi den kendsgerning, at forslaget har ligget på Folketingets bord – præcis på samme måde som med warrants – har forhindret bankerne i at gå ud med offensive spekulationsarrangementer, fordi de vidste, at gjorde de det, så risikerede de, at Folketinget vedtog det lovforslag, der lå på bordet. Nu har bankerne måt-

tet nøjes med at udbyde disse spekulationspakker til deres lille inderkreds, og det må vi jo så leve med.

Hr. Ole Donner hæftede især forslaget op på lettelsen af 6 pct.-skatten. Det er i hvert fald en kendsgerning, at der ligger en fortjeneste i, at man skubber skatten et år. Jeg ved godt, at skatteministre aldrig regner med, at det betyder noget at skubbe skatten et år, men så vil jeg da straks ansøge skatteministeren om at få lov at vente med at betale min skat for i år til næste år, for det er mange penge værd for mig. Jeg ved godt, at når vi regner herinde i Folketinget, så lader vi, som om udskudt skat ikke har nogen værdi, men selvfølgelig har den da det. At få et lån på x hundrede tusinde kr. rentefrit i et år har da bestemt en værdi.

Hr. Ole Donner sagde, at da 6 pct.-skatten ikke er blevet afskaffet, er problemet ikke så stort, og det kan hr. Ole Donner godt have lidt ret i, men hr. Ole Donner må også medgive mig, at hvis det er regeringens tanke at sænke skatterne, så vil spekulationsmulighederne for vedhængende renter være åbenbare.

Jeg vil understrege, at jeg igen beundrer Skatteministeriets embedsmænd for den meget kreative måde, man lavede regnestykker på i forbindelse med indførelsen af paragraffen i sin tid, hvor jeg stillede en række spørgsmål, der netop havde til formål at belyse, hvor stor fortjenesten var. I øvrigt har jeg bemærket, at man på det tidspunkt gik ud fra som en selvfølge, at skatten ikke ville falde. Men sådan er der jo så meget. Jeg holder meget af den kreative måde, man indlægger forudsætninger på, men somme tider kan det godt forvirre noget.

Jeg konkluderer, at der er en positiv indstilling til forslaget, og jeg håber, at jeg kan fjerne de sidste rester af tvivl hos fru Bente Juncker og hr. Kofod-Svendsen i det udvalgsarbejde, som nu forestår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.